

QUAN EL CANVI DE BOLQUER ES CONVERTEIX EN CONQUESTA D'AUTONOMIA

Arran d'un curs anomenat "Una nova mirada a l'educació infantil" que es va dur a terme a l'escola Infantil Es Busquerets, les educadores i mestres varen començar a reflexionar sobre com duen a terme les activitats de neteja i higiene dels infants al centre.: realment consistia en agafar l'infant i posar-lo estirat damunt el canviador, sense pensar massa en com es sentia i com sentia el seu cos mentre procedim a la higiene del canvi de bolquer.

L'experiència indiscutible de professionals com Teresa Godall i Rosa Vidriella, les quals varen ser les encarregades de guiar-nos i acompanyar-nos durant una altra formació "El valor de l'ambient a l'aula de l'educació infantil: l'espai i els temps" que va tenir lloc al mateix centre: va ser el detonant de sortida envers el canvi en aquest moment tan especial a la vida dels nostres infants. La nostra intenció inicial no era altra que enfortir el vincle, canviar la mirada i l'escolta durant un procés tant delicat com és el canvi de bolquers, on s'invaeix l'espai físic i íntim de la criatura.

Com ho varem fer?

- Contemplant el moment quotidià del canvi de bolquers com un moment de cura i atenció individualitzada cap a l'infant.
- Implantant una metodologia que esdevé en coreografia i que anticipa al filllet/eta el que és fara i el que se li farà.
- Fer participi actiu a l'infant de tota la seqüenciació de moviments.
- Demanant la seva col·laboració i posant paraules a tot el que estem fent.

Descripció de l'experiència

Recursos materials: canviador de baranes Pikler: mentre l'infant no camina farem servir aquest tipus de canviador, el qual possibilita el lliure moviment del nadó adaptant els nostres moviments a l'etapa evolutiva en que es troba. Li anticiparem el moment mostrant-li el bolquer net i el convidarem a venir. Si estava jugant amb algun material o objecte, li demanarem permís per deixar-lo i poder continuar després amb el joc.

Quan l'infant ja camina i es mostra capaç de mantenir la posició erecte, el canviarem dempeus a un racó habilitat a tal fi on hi haurà una cadira per a ell i un banc per a nosaltres amb una catifa al terra i les imatges seqüenciades a la paret.

1er pas: li traiem les sabates demanat col·laboració per descordar-les, desferrar el velcro i després li treurem els pantalons o la faldilla sempre dient el què estem fent.

2on pas: li treurem el bolquer de forma acurada, si és el cas que ha fet caca, li demanem que col·labori alçant una cama i posant-la damunt la cadira per tal de poder netejar-lo millor.

3er pas. Li tornarem a posar les sabates i els pantalons o faldilla donant-li temps d'escolta per a col·laborar.

Quan els infants ja puguen de nivell es treuen les sabates i la roba ells sols, adquirint cada cop més autonomia. Aquesta consciència afavoreix el control d'esfínters progressiu..

Aspectes positius d'aquesta experiència:

- L'escolta i la mirada de l'adult durant els moments de vida quotidiana, enfortint el vincle.
- La presa de consciència de l'infant envers el seu cos.
- La confiança mostrada per l'adult envers les capacitats de l'infant.
- La integració de la coreografia que fa servir l'adult en l'imaginari del fillet/eta
- L'anticipació dels moviments i del què passarà després de cadascun.

Possibles aspectes a millorar:

- Tot i que les famílies veuen com ho feim, en general a algunes lis costa un poc canviar els seus fills/es dempeus.
- En principi, aquesta manera de fer implica més temps de dedicació per part de l'adult, per tant, és ideal que es pugui comptar amb personal de suport.

La nostra experiència es coneix per part de les famílies, ja que a les reunions i trobades ho expliquem tant en format digital com a través d'imatges, també a una formació de mestres habilitades que va tenir lloc a la UIB es va reflexionar i exposar dita experiència. Afegir, que, ja fa uns quants anys es va compartir al CEP.

Com a impacte social destacariem: “el valor de les petites coses i la pedagogia de la calma”.

